Modellezés

1. Állapottér modell

- □ *Állapottér*: a probléma leírásához szükséges adatok által felvett érték-együttesek (azaz állapotok) halmaza
 - az állapot többnyire egy összetett szerkezetű érték
 - gyakran egy bővebb alaphalmazzal és egy azon értelmezett invariáns állítással definiáljuk
- □ *Műveletek*: állapotból állapotba vezetnek
 - megadásukhoz: előfeltétel és hatás leírása
 - invariáns tulajdonságot tartó leképezés
- □ Kezdőállapot(ok) vagy azokat leíró kezdeti feltétel
- □ *Célállapot(ok)* vagy célfeltétel

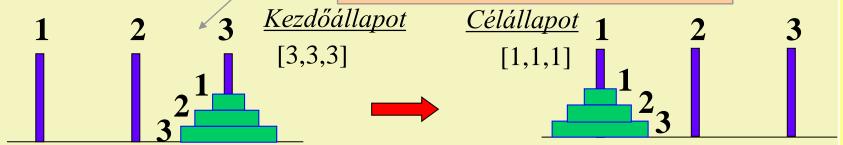
Állapottér modell gráfreprezentációja

Állapottér modell Állapot-gráf állapot csúcs irányított él művelet hatása egy állapotra ~ egy állapotra véges sok művelet alkalmazható (véges kifokú gráf) o művelet költsége él költsége • van a műveltek költségének alsó pozitív korlátja (δ) kezdő állapot startcsúcs célállapot célcsúcs Gráf-reprezentáció: állapot-gráf, startcsúcs, célcsúcsok o műveletsorozat hatása irányított út ir. út a startcsúcsból megoldás egy célcsúcsba, vagy maga egy célcsúcs

Hanoi tornyai probléma

állapot ~ korongok egy elhelyezkedése

Állapottér:

1...n intervallummal indexelt egydimenziós tömb, $AT = \{1,2,3\}^n$ amely elemei az $\{1,2,3\}$ halmazból származnak.

megjegyzés: a tömb i-dik eleme mutatja az i-dik korong rúdjának számát; a korongok a rudakon méretük szerint fentről lefelé növekvő sorban vannak.

Művelet: **Rak**(honnan, hova):A**T**→**AT**

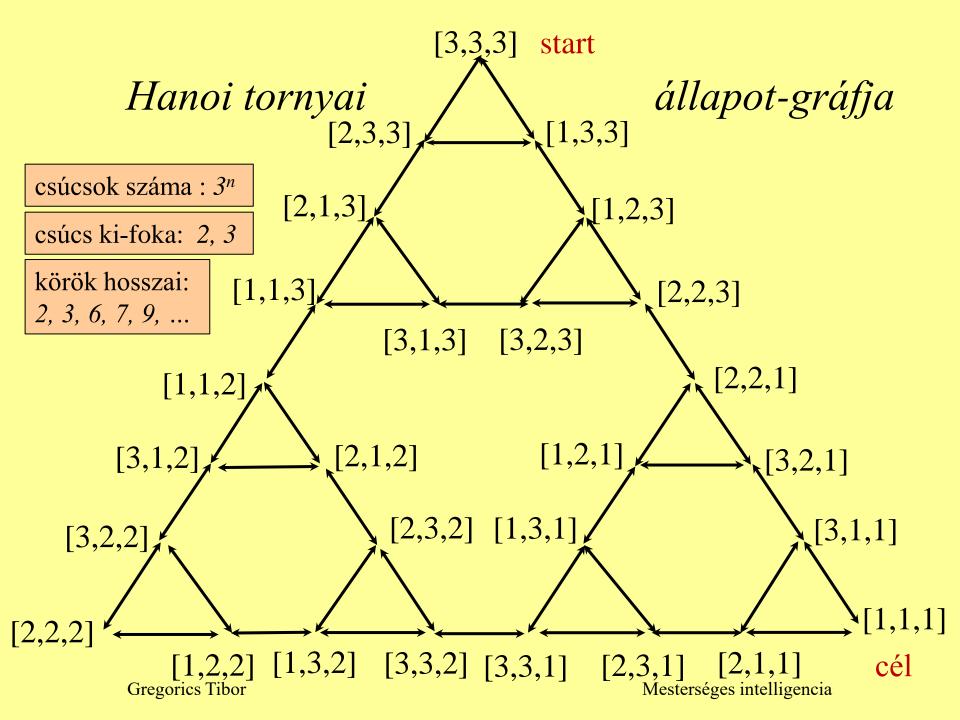
HA a *honnan* és *hova* rudak <u>léteznek</u> és <u>nem azonosak</u>, és van korong a honnan rúdon, és a hova rúd vagy <u>üres</u> vagy a legfelső korongja <u>nagyobb</u>, mint a *honnan* rúd legfelső (mozgatandó) korongja

AKKOR this[honnan legfelső korongja] := hova

this:AT az aktuális állapot

Implementáció

```
template <int n = 3>
class Hanoi {
   int _a[n];  // its elements are between 1 and 3
public:
    bool move (int from, int to) {
          if ((from<1 || from>3 || to<1 || to>3) || (from==to)) return false;
          bool 11; int i; // 11 ~ 'from' is not empty, i ~ upper disc on 'from'
          for(11=false, i=0; 11 && i<n; ++i) 11 = (_a[i]==from);
           if (! 11) return false;
          bool 12; int j; // 12 ~ 'to' is not empty, j ~ upper disc on 'to'
          for(12=false, j=0; 12 && j<n; ++j) 12 = (_a[j]==to);
          if (!|2||i<j) [a[i] = to; return true; else return false;
    bool final() const { bool l=true; for(int i=0; l \&\& i < n; ++i) l = (_a[i]==1); return l; }
   void init() { for(int i=0;i< n;++i) _a[i] = 3; }
};
```

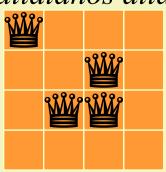

n-királynő probléma 1.

állapot ~ királynők egy elrendezése

általános állapot

<u>Célállapot</u>

Nem ismert, egy feltétel ellenőrzésével dönthető el

 $\underline{Allapott\acute{e}r}$: $AT = \{ \overset{\mathbf{w}}{\mathbf{u}}, \underline{\ }\}^{n \times n}$

kétdimenziós tömb ($n \times n$ -es mátrix), mely elemei { $\ensuremath{\underline{\$}}$, _} halmazbeliek

invariáns: egy állapot (tábla) pontosan n darab királynőt tartalmaz

<u>Művelet</u>: **Áthelyez**(x,y,u,v): $AT \rightarrow AT$

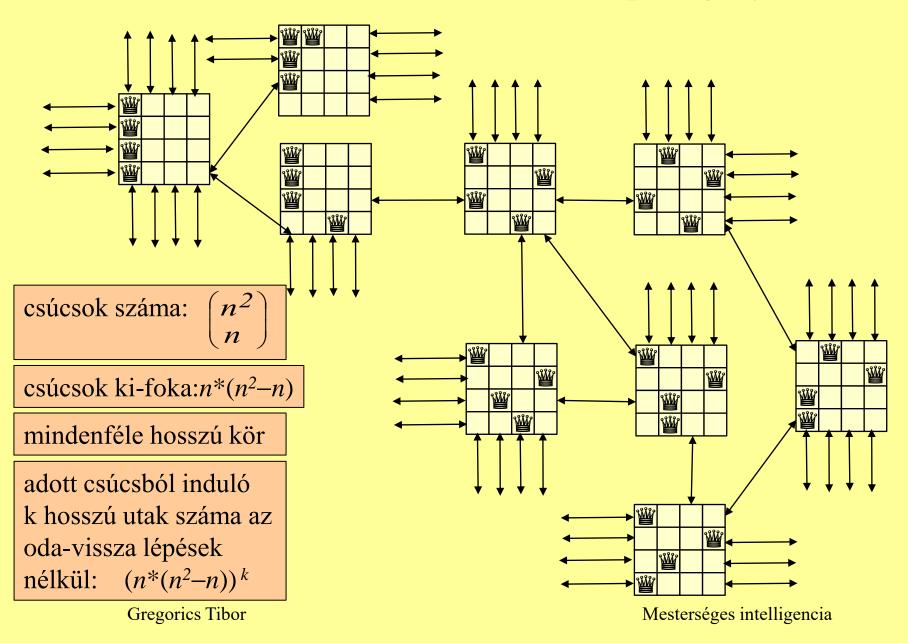
(this:AT)

HA $1 \le x, y, u, v \le n \text{ és } this[x, y] = \text{ \'es } this[u, v] = _$

AKKOR $this[x,y] \leftrightarrow this[u,v]$

csere

Állapot-gráf részlet

Állapottér vs. problématér

- Az állapottér és a problématér kapcsolata szoros, de ezek nem azonosak, hiszen a problématér elemei (a lehetséges válaszok) többnyire a kezdőállapotból kiinduló műveletsorozatok (utak).
 - A Hanoi tornyai problémára adott lehetséges válasz nem a korongok egy állapota (elrendezése), hanem a kezdő állapotra alkalmazott művelet-sorozat. Ezek között keressük azt (a megoldást), amelyik a célállapothoz vezet.
 - Az *n*-királynő problémánál a problémára adott válasz egy célállapot (királynő-elrendezés), habár ezt egy alkalmas művelet-sorozattal érhetjük el, azaz végsősoron ilyenkor is a művelet-sorozatok között keresünk, nem az állapotok között.

Reprezentációs gráf bonyolultsága

☐ A reprezentációs gráf bonyolultságától (a startcsúcsból induló utak számától) függ a problématér mérete, amelyen pedig a keresés hatékonysága múlik.

- □ A bonyolultság a start csúcsból kivezető utak számától függ, amely nyilván függvénye a
 - csúcsok és élek számának
 - csúcsok ki-fokának
 - körök gyakoriságának, és hosszuk sokféleségének

Csökkentsük a problématér méretét

- □ Ugyanannak a feladatnak több modellje lehet : érdemes olyat keresni, amely kisebb problémateret jelöl ki.
 - Az n-királynő probléma modelljénél a problématér mérete (a lehetséges utak száma) óriási. Adjunk jobb modellt!
 - Bővítsük az állapotteret az n-nél kevesebb királynőt tartalmazó állásokkal, és használjunk új műveletet : királynő-felhelyezést (kezdő állás az üres tábla).
 - Műveletek előfeltételének szigorításával csökken az állapotgráf átlagos ki-foka:
 - Sorról sorra haladva csak egy-egy királynőt helyezzünk fel a táblára!
 - Ütést tartalmazó állásra ne tegyünk királynőt!

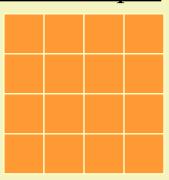

n-királynő probléma 2.

Kezdőállapot:

Közbülső állapot:

<u>Célállapot</u>:

 $\underline{Allapott\acute{e}r}$: $AT = \{ \overset{\text{w}}{=}, _ \}^{n \times n}$

nincs már üres sor és nincs ütés

invariáns: az első néhány sor egy-egy királynőt tartalmaz

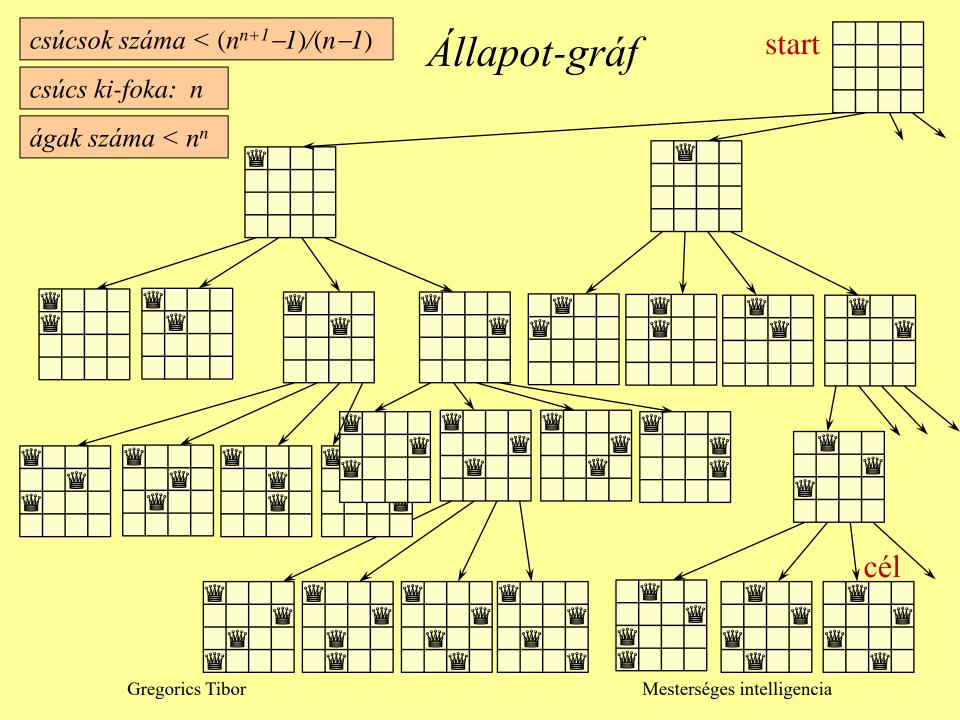
<u>Művelet</u>: $Helyez(oszlop): AT \rightarrow AT$

(this:AT)

HA $1 \le oszlop \le n$ és <u>a this-beli soron következő üres sor</u> $\le n$

és nincs ütés a this-ben

AKKOR this[a this-beli soron következő üres sor, oszlop] := "

Művelet végrehajtásának hatékonysága

- □ A művelet kiszámítási bonyolultsága csökkenthető, ha
 - o az állapotokat extra információval egészítjük ki: egy állapotban a tábla soron következő üres sorának sorszámát eltárolhatjuk a tábla mellett, így új királynő elhelyezésekor ezt nem kell kiszámolni, ugyanakkor egy művelet végrehajtásakor könnyen aktualizálhatjuk (eggyel növeljük).
 - o az invariáns szigorításával szűkítjük az állapotteret: ne engedjünk meg ütést létrehozni a táblán, hogy ne kelljen ezt a tulajdonságot külön ellenőrizni. Ennek céljából megjelöljük az ütés alatt álló üres (tehát már nem szabad) mezőket, amelyekre nem helyezhetünk fel királynőt. Egy mező státusza így három féle lehet: szabad, ütés alatt álló vagy foglalt, amelyeket a művelet végrehajtásakor kell karbantartani.

n-királynő probléma 3.

<u>Kezdőállapot</u>:

Közbülső állapot:

$$k\ddot{o}v_sor = 3$$

<u>Célállapot</u>:

$$k\ddot{o}v_sor = 5$$

$$\underline{Allapott\acute{e}r}$$
: $AT = rec(t : \{ \overset{\text{w}}{=}, \times, _ \}^{n \times n}, k\ddot{o}v_sor : \mathbb{N})$

invariáns: $k\ddot{o}v_sor \leq n+1$,

az első *köv_sor-1* darab sor egy-egy királynőt tartalmaz,

királynők nem ütik egymást,

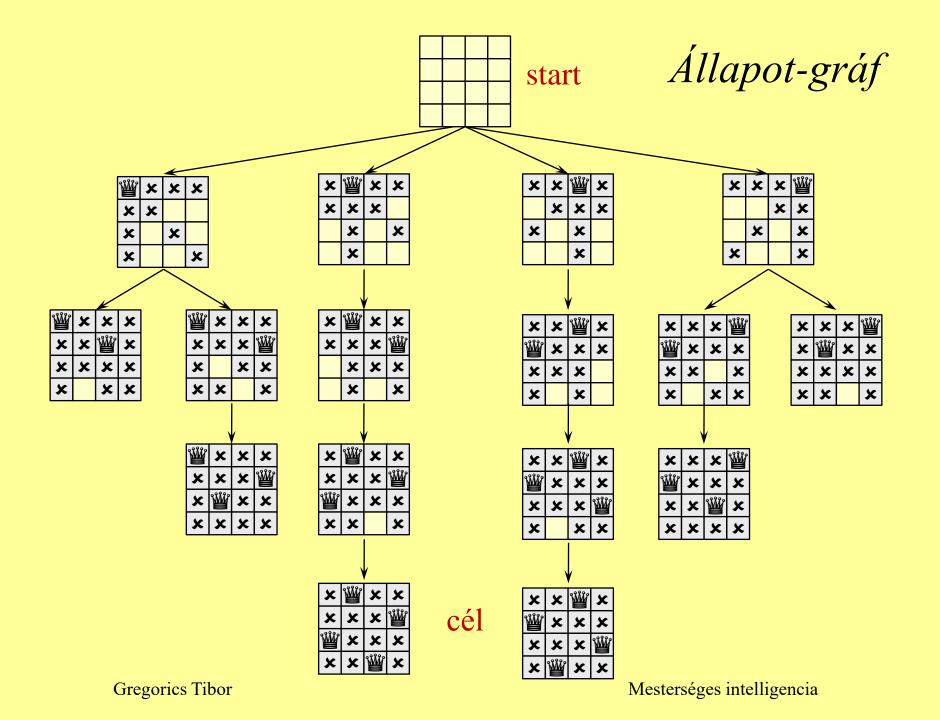
jelölés: * egy királynő által ütött üres mezőt jelöli,

_ az ütésben nem álló (szabad) üres mezőt jelöli.

n-királynő probléma 3. folytatás

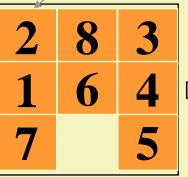
```
Művelet: új királynő elhelyezése a soron következő sorba
Helyez(oszlop): AT \rightarrow AT (this:AT)
         1 \le oszlop \le n és this.k\"{o}v sor \le n
          és this.t[this.köv sor,oszlop]=_
                                                 előfeltétel számítás-igénye: konstans
 AKKOR
   this.t[this.köv sor,oszlop] := ""
    \forall i \in [this.k\"{o}vsor+1..n]:
                                                 hatás számítás-igénye: lineáris
       this.t[i, oszlop] := \times
       ha (i \le n + this.k\"{o}v \ sor - oszlop) akkor this.t[i, i - this.k\"{o}v \ sor + oszlop] := *
       ha (i \le this.k\"{o}v\_sor + oszlop - I) akkor this.t[i, this.k\"{o}v\_sor + oszlop - i] := *
        this.köv sor := this.köv sor+1
Kezdőállapot: this.t egy üres mátrix, this.köv sor:=1
Célállapot:
                   this.köv sor>n
                                                 célfeltétel nagyon egyszerű lett
```


Tologató játék (8-as, 15-ös)

állapot ~ a kirakó egy konfigurációja

<u>kezdőállapot</u>: tetszőleges

<u>célállapot</u>: szokásos

<u>Állapottér</u>: $AT = rec(mátrix : \{0..8\}^{3\times3}, \ \overline{ures} : \{1..3\} \times \{1..3\})$

invariáns: egy állapot *mátrixának* sorfolytonos kiterítése a 0 .. 8 számok egy permutációja, az *üres* hely a 0 elem mátrixbeli sor és oszlopindexe.

<u>Művelet</u>: $Tol(irány): AT \rightarrow AT$

koordinátánkénti összeadás

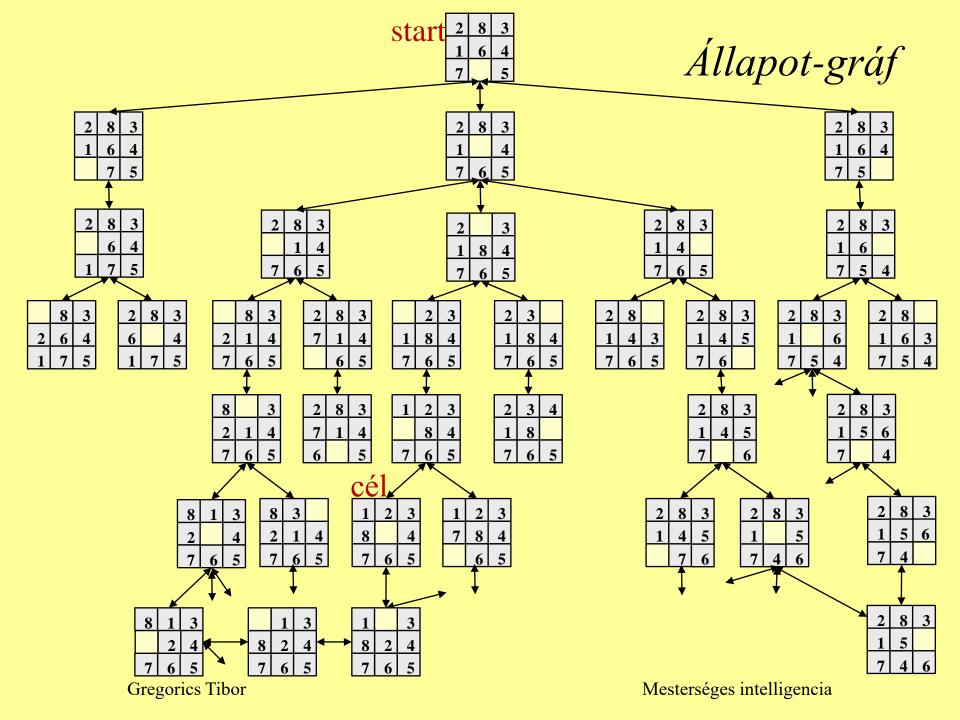
HA $ir\acute{a}ny \in \{(0,-1),(-1,\emptyset),(0,1),(1,0)\}$ és

 $(1,1) \leq this.\ddot{u}res+\dot{i}r\acute{a}ny \leq (3,3)$

(this: AT)

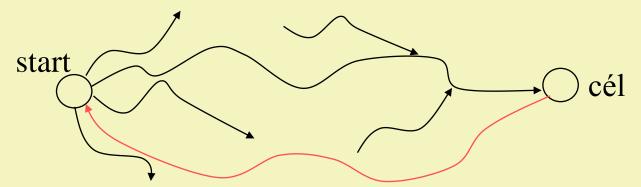
AKKOR $this.mátrix[this.\ddot{u}res] \leftrightarrow this.mátrix[this.\ddot{u}res + irány]$

this.üres := this.üres +irány

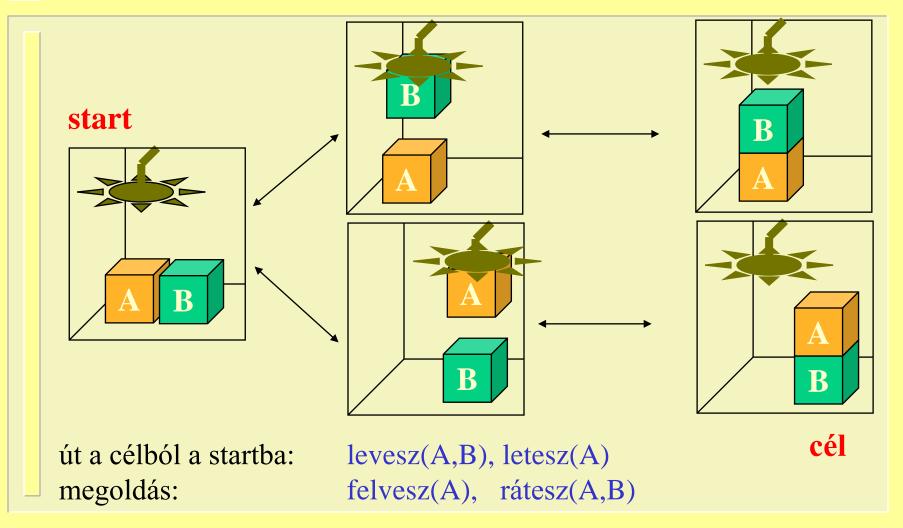
2. Visszafelé haladó keresés

■ Ha a megoldás megtalálása a cél felől nézve egyszerűbb, mint a start felől nézve (mert a problématér így kevesebb alternatívát mutat), akkor érdemes visszafelé, a cél irányából a start felé haladva keresni a megoldást.

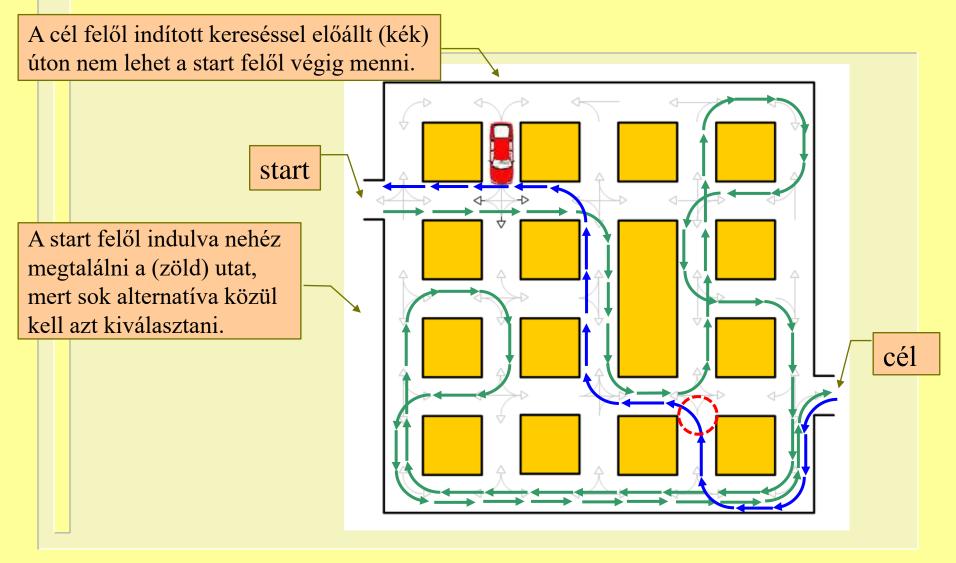

□ Ügyelni kell azonban arra, hogy az így megtalált megoldási utat fordítva, a starttól a cél irányában kell tudni értelmezni.

Kocka világ probléma

Útvonal keresés városban

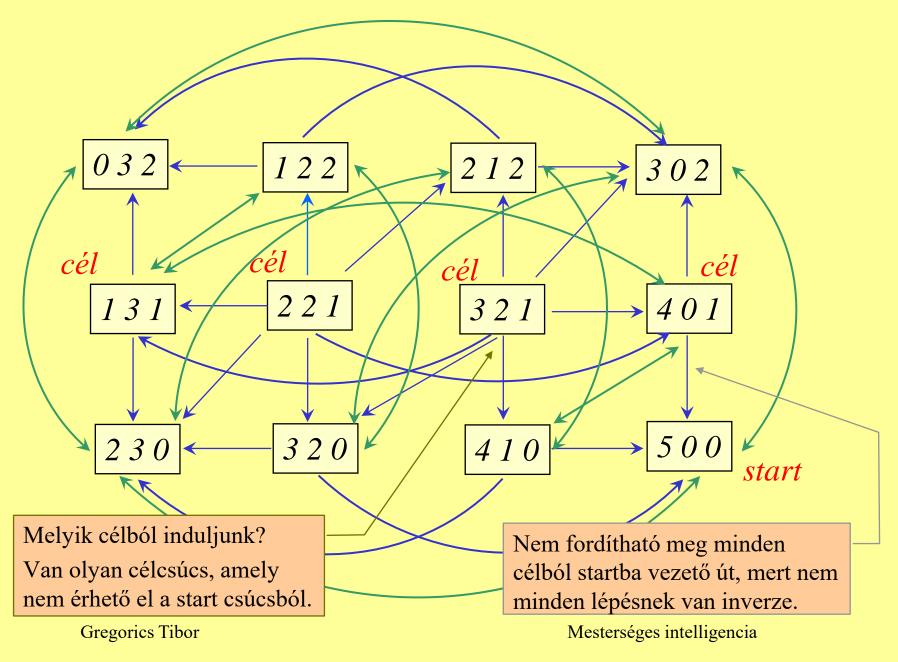

Kancsók problémája

```
Három kancsóban együttesen 5 liter bor van. Kezdetben az öt literes
van tele, a 3 és 2 literes üres. Töltögetéssel érjük el, hogy a 2 literesbe
pontosan 1 liter bor kerüljön!
<u>Allapottér</u>: AT = map(key: Keys, value: \mathbb{N}) ahol Keys = \{5,3,2\}
    invariáns: \Sigma_{i \in \text{Keys}} \ this[i] = 5 \text{ és } \forall i \in \text{Keys} : this[i] \leq i
Kezdőállapot: [5, 0, 0] this[5]=5, this[3]=0, this[2]=0 Célállapot: [x, y, 1] this[2]=1
<u>Művelet</u>: T\ddot{o}lt(i,j): AT \rightarrow AT
                                                      (this: AT)
    HA
                      i,j \in \text{Keys \'es } i \neq j \'es min(this[i], j-this[j]) > 0
                      this[i], this[j] := this[i] - min(this[i], j-this[j]),
    AKKOR
                                            this[j]+min(this[i], j-this[j])
```

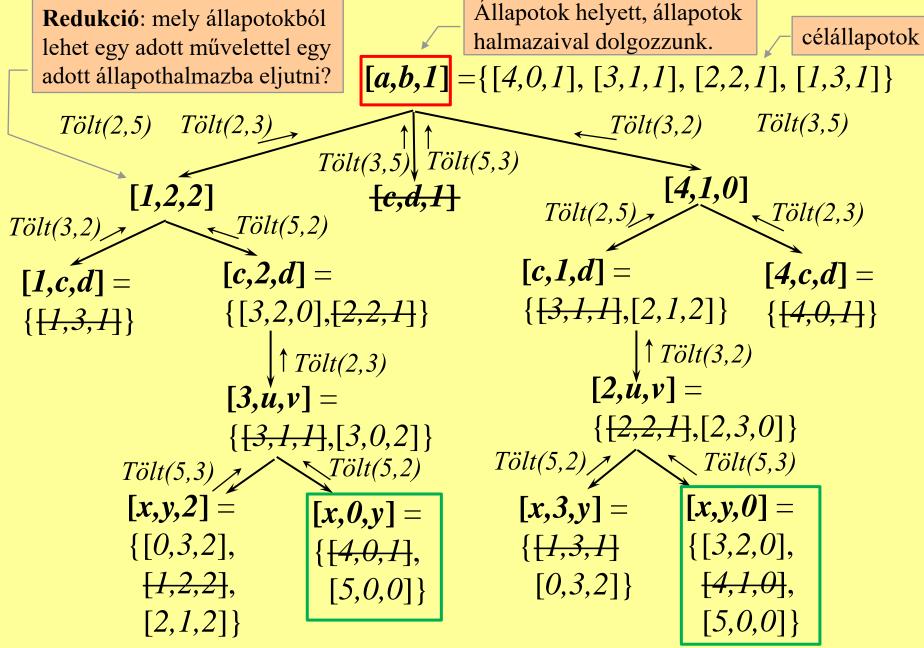
Kancsók-probléma állapot-gráfja

Visszafelé haladó keresés feltételei

- □ A reprezentációs gráf éleinek kétirányúaknak kell lenni (legalább a visszafelé megtalált megoldási út mentén).
 - Ez állapottér modellezés esetén biztosan teljesül, ha a műveletek van inverze.
- ☐ Ismerni kell egy startból elérhető célállapotot.

Ha ezek a feltételek nem állnak fenn, de mégis visszafelé haladó keresést szeretnénk végezni, akkor alkalmazzunk probléma redukciót. Kancsók probléma redukciós gráfja


```
invariáns: \Sigma_{i \in \text{Keys}} this[i] = 5 és \forall i \in \text{Keys}: this[i] \leq i

T\ddot{o}lt(i,j): AT \rightarrow AT
```

Kancsó probléma redukciós operátora

HA $i,j \in \text{Keys}$ és $i \neq j$ és min(this[i], j-this[j]) > 0AKKOR this[i] := this[i] - min(this[i], j-this[j])this[j] := this[j] + min(this[i], j-this[j])

```
állapothalmazból
                                                                         \mathcal{D}_{T\ddot{o}lt(i,j)}-nek az i,j
                                 i állapothalmazba
R_{T\ddot{o}lt(i,j)}: 2^{AT} \xrightarrow{i} 2^{AT} ahol i,j \in \text{Keys \'es } i \neq j
                                                                         paraméterekre
                                                                         vonatkozó része
                                                   azon állapotok, amelyeket a Tölt(i,j)
                                                  <u>a B valamelyik állapotába viszi</u>
     \forall B \in 2^{AT}:
                                                                      az állapottér modell
            R_{T\ddot{o}lt(i,i)}(B) = \{ \vec{a} \in AT \mid
                                                                     invariánsa
                         \sum_{i \in \text{Keys}} a[i] = 5 \text{ és } \forall i \in \text{Keys} : a[i] \leq i \text{ és}
                                                                  \mathcal{D}_{T\"{olt}(i,j)}-nek a this-re (itt
                         min(a[i], j-a[j]) > 0 és
                                                                    a-ra) vonatkozó része
                          \forall b \in B : b[i] = a[i] - min(a[i], j - a[j]) \text{ \'es}
 aTölt(i, j) hatása
                                      b[j]=a[j]+min(a[i], j-a[j]) és
 ahol input: a (this),
                                      b[k]=a[k] (ahol k\neq i és k\neq j) }
 output: b (új this)
```

Probléma-redukciós modell

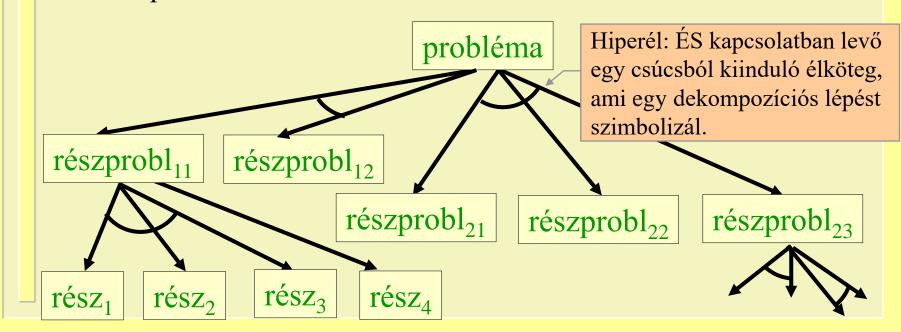
- □ Adott a probléma valamelyik állapottér modellje. (állapottér: AT, invariáns: $Inv:AT \rightarrow \mathbb{L}$)
- Az állapottér modell minden $M:AT \rightarrow AT$ műveletéhez generálunk egy olyan $R_M:2^{AT} \rightarrow 2^{AT}$ leképezést (redukciós operátor), hogy az egy B állapot-halmazhoz azt az A állapot-halmazt rendeli, amely bármelyik állapotából az M művelet a B halmaz valamelyik állapotába vezet el.
 - $\mathbf{\mathcal{D}}_{R_M} = \{B \in 2^{AT} \mid B \neq \emptyset \}$
 - $\forall B \in \mathcal{D}_{R_M} : R_M(B) = \{ a \in AT \mid Inv(a) \text{ \'es } M(a) \in B \}$
- Egy célhalmaz csupa (de nem feltétlenül az összes) célállapotból áll.
- □ Egy kezdőhalmaz legalább egy kezdőállapotot tartalmaz.

Megjegyzés

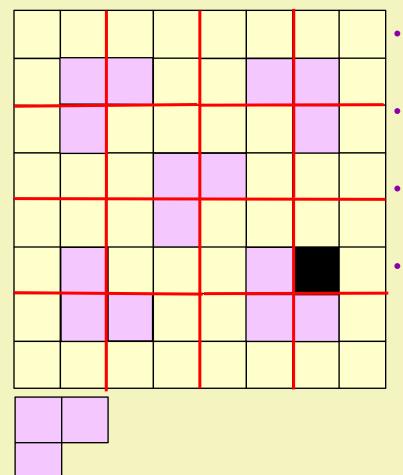
- □ A feladat olyan redukciós operátor-sorozat megtalálása, amely célhalmazból kezdőhalmazba vezet.
- A megoldás ezen sorozat redukciós operátorait generáló műveletek fordított sorrendben kiolvasott sorozata lesz.
- □ A probléma-redukció is modellezhető egy irányított gráffal, ahol a csúcsok állapot-halmazokat, az irányított élek a redukálásokat, a célcsúcs a célhalmazt, startcsúcsok a kezdőhalmazokat szimbolizálják, és a célcsúcsból egy startcsúcsba vezető út keresése a feladat.

3. Probléma dekompozíció

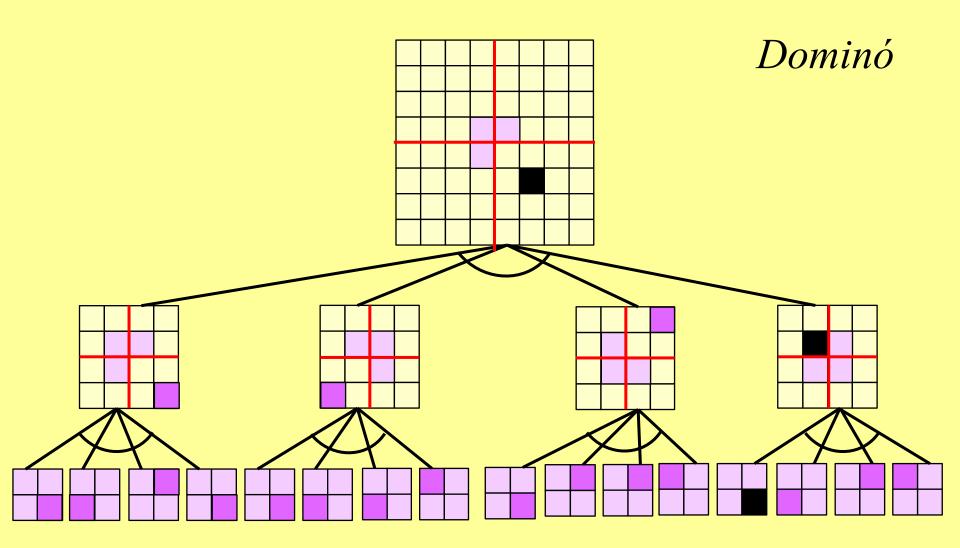
- Egy probléma dekomponálása során a problémát részproblémákra bontjuk, majd azokat tovább részletezzük, amíg nyilvánvalóan megoldható problémákat nem kapunk.
- □ Sok esetben egy problémát többféleképpen is fel lehet bontani részproblémákra.

Dominó

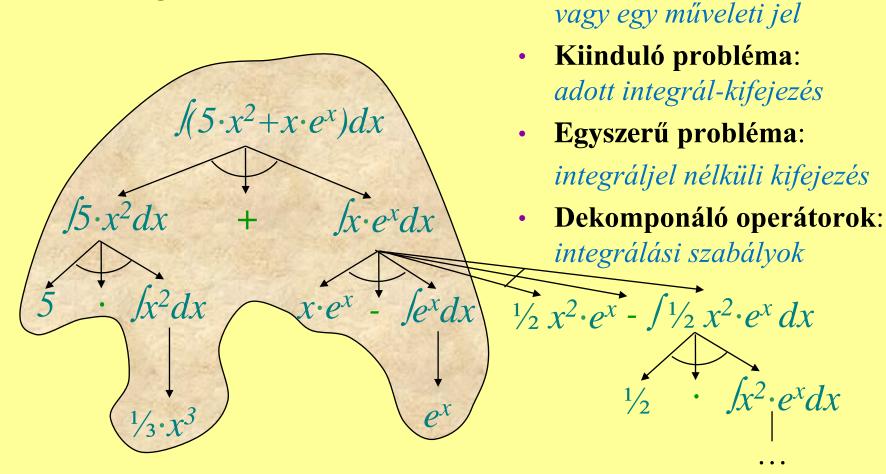

- Probléma általános leírása: $2^n \times 2^n$ -es tábla egy foglalt mezővel
- Kiinduló probléma:
 8×8-as tábla egy foglalt mezővel
- Egyszerű probléma:
 2×2-es tábla egy foglalt mezővel
 - Dekomponáló operátor: felosztja a táblát 4 egyenlő részre és elhelyez középre egy L alakú dominót úgy, hogy az ne fedjen le mezőt abban a részben, ahol a foglalt mező van

Megoldás: Egy ÉS/VAGY gráf (fa) szimbolizálja a dekomponáló lépéseket, amely megoldás gráf is egyben. Ennek hiperélei és levélcsúcsai mutatják az L alakú elemek elhelyezését.

Integrálszámítás

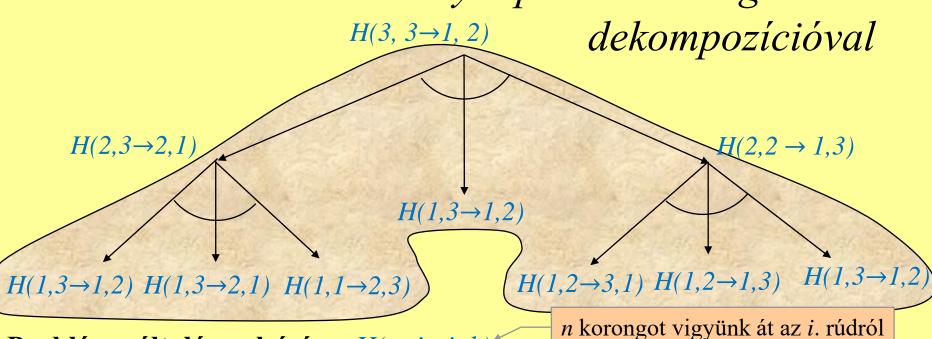

Megoldás: Egy ÉS/VAGY gráf (fa) egy megoldás gráfjának leveleiben tárolt szimbólumokat kell balról jobbra haladva összeolvasni ahhoz, hogy az eredeti integrálkifejezés primitív függvényét megkapjuk.

Probléma általános leírása:

szintaktikusan helyes kifejezés,

Hanoi tornyai probléma megoldása

Probléma általános leírása: $H(n, i \rightarrow j, k)$

Kiinduló probléma: $H(3, 3\rightarrow 1, 2)$

Egyszerű probléma: $H(1, i \rightarrow j, k)$

n korongot vigyünk át az i. rúdról a j. rúdra a k. rúd segítségével

eldönthető, hogy megoldható-e

Dekomponálás: $H(n, i \rightarrow j, k) \sim \langle H(n-1, i \rightarrow k, j), H(1, i \rightarrow j, k), H(n-1, k \rightarrow j, i) \rangle$

Megoldás: A keresett lépéssorozat a reprezentációs fa (ami egyben megoldásgráf is) leveleiből olvashatók ki balról jobbra haladva.

Probléma dekompozíciós modell

- A modellhez meg kell adnunk:
 - a feladat részproblémáinak általános leírását,
 - a kiinduló problémát,
 - az egyszerű problémákat, amelyekről könnyen eldönthető, hogy megoldhatók-e vagy sem, és
 - a dekomponáló műveleteket:
 - D: $probléma \rightarrow probléma^+$ és $D(p) = \langle p_1, ..., p_n \rangle$

Probléma dekompozíció ÉS/VAGY gráffal

Dekompozíciós modell

ÉS/VAGY gráf

o részprobléma

- csúcs
- dekomponáló művelet ~ irányított hiperél hatása egy problémára

 - egy problémára véges sok művelet alkalmazható (véges kifokú gráf)
- művelet költsége

- ~ hiperél költsége
- van a műveltek költségének alsó pozitív korlátja (δ)
- kiinduló probléma
- ~ startcsúcs
- o megoldható probléma ~ célcsúcs
- □ Gráf-reprezentáció: ÉS/VAGY gráf, startcsúcs, célcsúcsok
 - dekompozíciós folyam ~ hiperút

megoldás

megoldás-gráfból olvasható ki